

щото си забравихъ една торба съ 700 карбовни въ една отъ тези колиби и знаех и да га тръса сега нѣма да ги намѣра, защото нѣма сега такива почтенни хора, които да ми ги дадѣтъ. Добрата баба попита: Имашъ ли нѣкакъвъ знакъ отъ тѣхъ? Той отговори: имамъ печатътъ съ който бѣха запечатани. Тогавъ бабата донесе предъ капетанина торбата запечатена съ същия печатъ, който висеше на шията му. Гоститѣ ся смаяха, като видѣха толко добро сърдце въ една такъва сиромашкиня. Голандецътъ раскъса запечатаното и извади да даде на жената една карбовна за да ѝ благодари. Но другитѣ капетани го смѣмраха строго като видѣха скѣпостъта му и му назоваха: „жената ся обнесе благородно, и трѣбва да ся награди“. Най после ся съгласи и Голандецътъ та даде сто карбовни на бабата награда за честността ѝ която неискаше да ги приеме като казваше че е изпълнила длъжността си не за награда но отъ християнскъ любовъ.